

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ

Τῇ 24 Ἀπριλίου εύσεβής ἑορτὴ συνεκάλεσεν ἐν τῇ μεγάλῃ Πανεπιστημιακῇ αἰθούσῃ ἐκλεκτὸν ἀμφοτερόφυλον ἀκροατήριον τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ τιμῶντος οὕτως ἔαυτὸν Βύρωνος, πανηγυρίζοντος τὴν ἐπέτειον τῆς Ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου. Ὁ πρώην τοῦ Ἀθήνησι Πανεπιστημίου καθηγητής κ. Ἀναστάσιος Γεννάδιος, ἐντεταλμένος ὑπὸ τοῦ πανηγυρίζοντος συλλόγου, ἀπίγγειλεν ἀπὸ μνήμης λόγον βαθὺ ἀπηχήσαντα ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀκροατῶν.

Νευρώδης καὶ ποιητικὸς τὴν φράσιν, ψυχολογικὸς ἀνατόμος ἐν τῇ ἐπισκοπήσει τῶν ιστορικῶν γεγονότων, διεμπνεόμενος ἐξ ἔθνικῆς ὑπερηφανίας εὐγενοῦς, ὁ ρήτωρ ἔθετο ἀλληλοδιαδόχως τὰς σπουδαιοτέρας τῶν ἐπαναστάσεων, τὰς ἀπαντώσας ἐν τῇ παγκοσμίῳ ιστορίᾳ, ἐν οἷς καὶ ἡ Ἑλληνικὴ τοῦ 21, ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον τῆς φιλοσοφικῆς παρατηρήσεως, ἀνευρὼν ἐπὶ τέλει καὶ καταδείξας, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις, ἀποκύμα τῆς πανδήμου συνειδήσεως τοῦ ἑλληνισμοῦ ὄλοκλήρου εἶνε πασῶν τῶν ἄλλων ὑπέροχος. Ἐξετάζων κατόπιν πῶς τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα ἐνήργει κατὰ τὸ διάστημα τῆς δουλώσεως τοῦ γένους, ἀνεμνήσθη τοῦ Ἀριστοτέλους τοῦ ἐξ

ἀπορρήτων ὡς εἶπε, γραμματέως τοῦ Θεοῦ, ὅστις ἀπεφάνθη, ὅτι μόνον ἡ φύσις τοῦ Ἑλληνος εἶνε ὃσω δέδοται ἀνθρώποις τελεία, ἃτε ἀνέχουσα τὸ τε διανοητικόν, τὸ ἀρμόδιον πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν τεχνῶν κ' ἐπιστημῶν, καὶ τὸ ἐνθυμόν, τὸ μὴ δυνάμενον νὰ συμβιβασθῇ

πρὸς τὴν δουλοφροσύνην. Ἀμφότεραι δὲ αὗται αἱ ἴδιοτητες τοῦ ἔλληνος, συναγωνιζόμεναι ἐκ παραλλήλου, ἀφ' ἣς ἔπεσεν ἡ Κων/πολις ἐπίγνεγκον τὴν ἐπελευθέρωσιν τῆς γωνίας ἐν ἡ ζῶμεν. Καὶ τὸ μὲν ἐνθυμόν ἐκπροσωπεῖται ἐν τῇ ἀτιθάσω κλεφτουριᾷ, τὸ δὲ διανοητικὸν ἀντιπροσωπεύει ἡ ἑτέρα τάξις τοῦ γένους, ἡ τῶν λογίων, τῶν κληρικῶν καὶ τῶν ἐμπόρων. Χάρις δὲ τούτοις, ἡμεῖς σήμερον τελοῦμεν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, τῷ ναῷ τούτων τῆς διανοίας, πανήγυριν, κοσμουμένην καὶ ὑπὸ ἀδελφῶν ἑλληνίδων, τῶν ἀγλαϊσμάτων τούτων τῆς Δημιουργίας. Θὰ φανῶμεν ὅμως ἀνάξιοι τοιούτων πατέρων, ἀν μή, συνεχίζοντες τὸ ἔργον, ἐπιτελέσωμεν δι' ὁμοίων ἀρετῶν ὅμοια ἔργα, ἐν οἷς μάλιστα χαλεποῖς καιροῖς δεόμεθα συντόνου ἐργασίας πρὸς ἀποσύνησιν τῶν κινδύνων οὓς διατρέχει ἡ Ἑλλὰς ἡν ὁ Θεός ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, εἰς ἀντιπροσώπευσιν τῆς ἴδιας αὐτοῦ σοφίας.

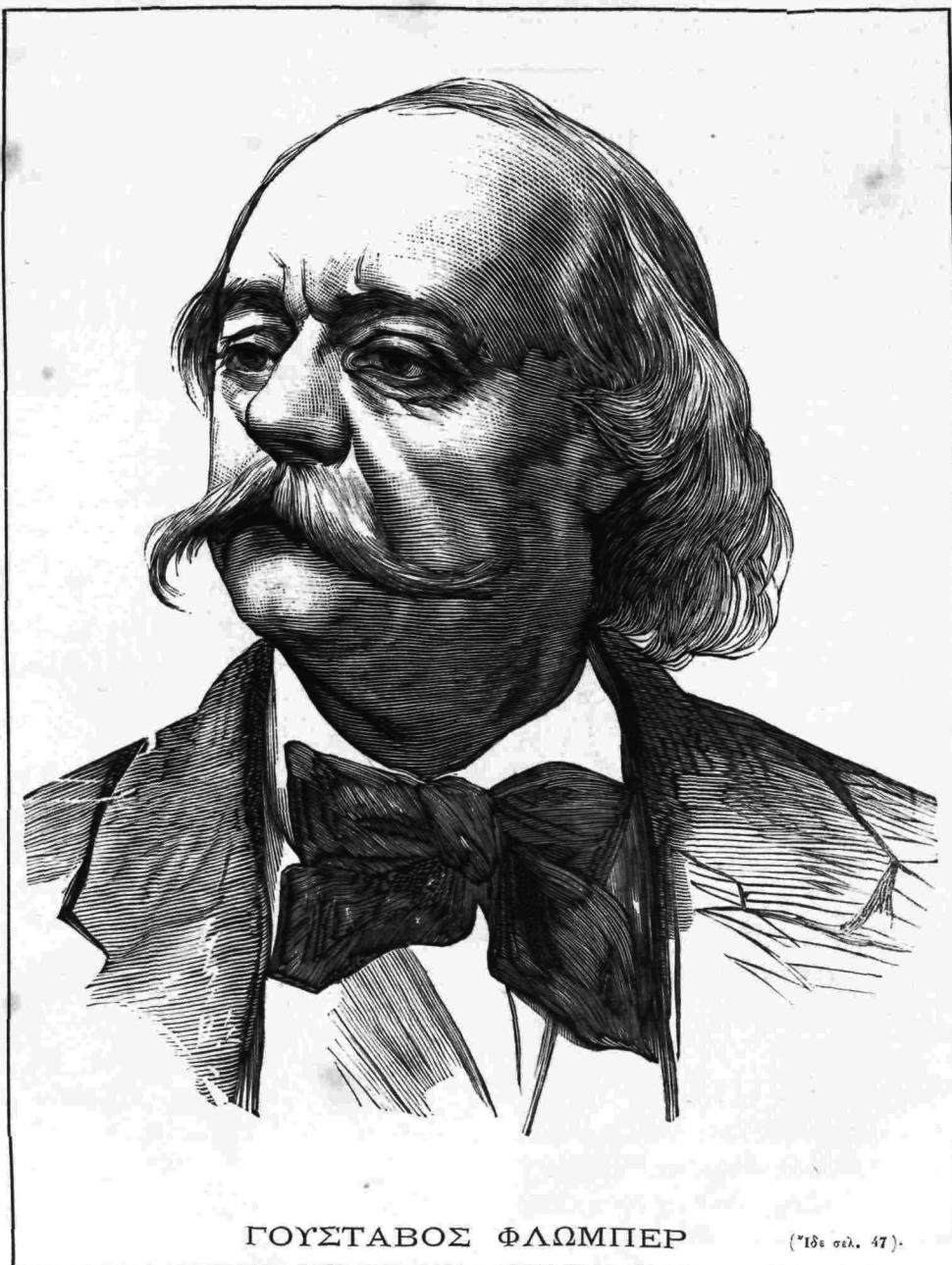
Τοιαῦτα ἔλεξεν ὁ πολὺς κ. Γεννάδιος, ἐμφυσήσας πνοήν τινα ζωῆς εἰς τὴν ἀπηνθρακωμένην καρδίαν τοῦ Ἑλληνος τῆς σήμερον, ὡς ἀντάξιος ἱεροφάντης ἱεροτελεστίας ἔθνης.

ΣΚΕΨΕΙΣ

Οὐχὶ σπανίωσεις τὸν κίδηλον τοῦτον πλανήτην ἡ καταστροφὴ ἔρχεται μειδίωσα ὑπὸ τὴν μορφὴν εὐεργεσίας. Προσέχετε ὅταν σᾶς εὐεργετῶσιν! Εἰσθε βέσσαιος, ὅτι ὁ εὐεργέτης σας δὲν σκέ-

πτεται νὰ σᾶς δεσμεύσῃ διὰ τοῦ ζυγοῦ τῆς εὐγνωμοσύνης, ἵνα σᾶς δόηγήσῃ εἰς τὸν ὅλεθρον;

Τὰ δάκρυα τῆς νεότητος εἰσὶν ὡς οἱ μαργαρῖται, οὓς ἡ δρόσος τῆς αὐγῆς ἐναποτίθησιν ἐπὶ τῶν ἀνθέων, καὶ οὓς ἡ πρώτη τοῦ Ἡλίου ἀκτὶς ἐξαφανίζει.

ΓΟΥΣΤΑΒΟΣ ΦΛΩΜΠΕΡ

(τὸ επ. σελ. 47).